

Lidt af far

Frederik Lindhardt. Peoples Press 2017

Hvordan er det at være godt i gang med sit eget liv med studie, kæreste og job, når ens far og fyrtårn pludseligt får stillet diagnosen Alzheimers?

Frederik Lindhardt trækker læseren tæt ind til kroppen og med på en erkendelsesrejse, der af og til også omfatter selve det at sætte ord på den kompleksitet af følelser og handlinger, så alvorlig en diagnose fører med sig. Afmagt og sorg som det første. At se til at den far, der har stået som beskytter og forbillede i opvæksten, pludseligt falder fra hinanden – i starten bevidst om sig selv og sin egen opløsning. Siden skyld og skam. Skyld over at bo på en anden ø og være begrænset af eget liv ift. at være der nok. Skyld over ikke at forstå og matche faren, efterhånden som sygdommen skrider frem og faren bosætter sig i andre virkeligheder. Skam over farens adfærd i mødet med andre. Det sidste betones af, at faren i sit erhvervsaktive liv var den anerkendte forfatter og biskop Jan Lindhardt, netop kendt for sin store viden og klare formuleringer.

Også rolleforskydninger er en del af læreprocessen for Frederik. Den gradvise overgang – fra at far er mentor og beskytter, til at rollerne byttes om, så søn passer far i nære pleje- og omsorgsaktiviteter. Det er svært at give slip på den kendte, trygge virkelighed og give sig hen til realiteterne og tage sin tørn som 'pårørende'. De mange skuffelser og grumme erkendelser på vejen 'ned ad trappen', til tider gradvist et skridt ad gangen, til tider i brutale bump af flere trin. Og aldrig et trin op igen.

Rørende er skildringen af, hvordan Frederik fastholder kærligheden under derouten. Den rituelle 'pande mod pande' hilsen helt frem til det tidspunkt, hvor panden er blevet kold og ikke mere svarer tilbage.

Bogen rummer mange fint beskrevne scenarier centreret omkring de temaer, der er essensen i pårørendes liv: Kærlighed, vedholdenhed, udmattelse, nedsmeltning og håb. Beskrivelsen har mange lag og udmærker sig ved både at gøre unge pårørende kloge på sig selv og rollen og at give sprog til professionelle til samtalen med pårørende – alder uagtet.

Også uddannelsessøgende på professionsuddannelserne vil have glæde af at læse den, om ikke andet så for at kunne spejle eget måske privilegerede liv i en anden virkelighed.